28/04/2021

Η Αγία και Μεγάλη Εβδομάς των παθών του Κυρίου

/ Γνώμες

Διανύουμε ήδη την Αγία και Μεγάλη Εβδομάδα των παθών του Κυρίου, τα οποία κορυφώνονται τη Μ. Παρασκευή και μας οδηγούν στην πιο λαμπρή ημέρα. Στην Ανάσταση του Θεανθρώπου, στη νίκη της Ζωής επί του θανάτου. Η Αγία Εκκλησία μάς οδηγεί σιγά σιγά, σοφά και μεθοδικά ώστε να βιώσουμε με κατάνυξη τις ημέρες αυτές.

Η προετοιμασία αρχίζει από την Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου. Συνεχίζεται η προσπάθεια με την καθαρά Δευτέρα, την νηστεία, τους Χαιρετισμούς στην Υπεραγία Θεοτόκο, με τις προηγιασμένες θείες λειτουργίες κλπ. Με τις κατάλληλες ευαγγελικές περικοπές του ασώτου υιού (ή του φιλεύσπλαχνου Πατέρα), την αφιέρωση Κυριακών εις την ιερά μνήμη των μεγάλων Θεοφόρων πατέρων Γρηγορίου του Παλαμά και Ιωάννου της Κλίμακος και της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας. Με κάθε τρόπο προσπαθεί η Εκκλησία να μας εισάγει στο πνεύμα της κατάνυξης και του αληθινού πάσχα, του περάσματος από την άστατη και αμαρτωλή ζωή στην μετάνοια και στην συγχώρεση.

Εισήλθαμε στο τελικό στάδιο προς την πορεία για την Ανάσταση. Προηγούνται τα κοσμοσωτήρια και λυτρωτικά πάθη και ο Σταυρικός θάνατος. Από την Κυριακή των Βαΐων το απόγευμα η Εκκλησία ψάλλει, μεταξύ πολλών άλλων, «Ερχόμενος ο Κύριος προς το εκούσιον πάθος «Ιδού ο νυμφίος έρχεται εν τω μέσω της νυκτός, και μακάριος ο δούλος, όν ευρήσει γρηγορούντα, ανάξιος δε πάλιν, ον ευρήσει ραθυμούντα...». Τροπάρια κατανυκτικά και λίαν διδακτικά. Ο Κύριος βαδίζει προς το εκούσιον πάθος για τη δική μας σωτηρία. Να είμαστε πάντα έτοιμοι για το μεγάλο πέρασμα από τη μια ζωή εις την όντως Ζωή. «Μακάριος ον ευρήσει γρηγορούντα», για να μη πάθουμε ότι έπαθαν οι μωρές παρθένες και ο πλούσιος ο άφρων της παραβολής. Ο χιτών μας να είναι πάντα ο χιτών της μετανοίας και της ετοιμότητος.

Υψηλά θεολογικά μηνύματα εκπέμπει και το τροπάριο της Κασσιανής. «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή, τὴν σὴν αἰσθομένη θεότητα, μυροφόρου ἀναλαβοῦσα τάξιν, ὀδυρομένη, μύρα σοι, πρὸ τοῦ ἐνταφιασμοῦ κομίζει. Οἴμοι! λέγουσα, ὅτι νύξ μοι ὑπάρχει, οἶστρος ἀκολασίας, ζοφώδης τε καὶ ἀσέληνος ἔρως τῆς ἁμαρτίας. Δέξαι μου τὰς πηγὰς τῶν δακρύων, ὁ νεφέλαις διεξάγων τῆς θαλάσσης τὸ ὕδωρ κάμφθητί μοι πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῆς καρδίας, ὁ κλίνας τοὺς οὐρανοὺς τῇ ἀφάτῳ σου κενώσει. Καταφιλήσω τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ἀποσμήξω τούτους δὲ πάλιν τοῖς τῆς κεφαλῆς μου βοστρύχοις ὧν ἐν τῷ παραδείσῳ Εὔα τὸ δειλινόν, κρότον τοῖς ὠσὶν ἠχηθεῖσα, τῷ φόβῳ ἐκρύβη. Ἁμαρτιῶν μου τὰ πλήθη καὶ κριμάτων σου ἀβύσσους τίς ἐξιχνιάσει, ψυχοσῶστα Σωτήρ μου; Μή με τὴν σὴν δούλην παρίδῃς, ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὸ ἔλεος». Καλεί κάθε χριστιανό να μετανοήσει. Δεν αναφέρεται σε έναν συγκεκριμένο άνθρωπο. Όλοι μας ας το αφουγκραστούμε και να μετανοήσουμε πραγματικά και ειλικρινά για τα ανομήματά μας. Δια να εορτάσουμε πραγματικό Πάσχα.

Ο ίδιος ο Κύριος πριν από τον Μυστικό Δείπνο δίνει έμπρακτα το καλό παράδειγμα της ταπεινώσεως και πλένει τα πόδια των μαθητών του. Ο πρώτος γίνεται έσχατος υπηρέτης των δούλων του. Ασύλληπτο, αδυνατεί να το συλλάβει ο νους του υπερηφάνου ανθρώπου της σύγχρονης εποχής. Ήλθε για να διακονήσει και όχι να διακονηθεί, όπως το είπε. Εις τον Μυστικό Δείπνο ο Ιησούς και Σωτήρ ημών σύστησε το μυστήριο των μυστηρίων. Το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, για άφεση αμαρτιών και ζωήν αιώνιον.

Ακολουθούν ραγδαία τα γεγονότα. Ο Ιούδας φεύγει από τον Μυστικό Δείπνο και οδηγεί στους Ιουδαίους στον κήπο της Γεθσημανή, όπου ο Κύριος μετέβη για να προσευχηθεί. Εκεί ο μαθητής με ένα φιλί και για τριάκοντα αργύρια παραδίδει τον Κύριο και Δάσκαλό του στους ανόμους. Ο Πέτρος τρις τον αρνείται και πικρά

μετανοιωμένος κλαίει πικρά και οδύρεται. Ο Ιούδας επιστρέφει τα αργύρια της προδοσίας και αντί να βρει τον Κύριο και να ζητήσει συγχώρεση, πηγαίνει και αυτοκτονεί. Πράξη που αποτελεί θανάσιμο αμάρτημα. Ο Κύριος θα συγχωρούσε τον Ιούδα, όπως έδωκε άφεση αμαρτιών στους σταυρωτές του και έβαλε στον παράδεισο στον ληστή. Ο Πιλάτος νίπτει τας χείρας του και παραδίδει τον αναμάρτητο Ιησού να σταυρωθεί από τον όχλο.

Συγκλονίζεται η καρδία του πιστού ακούγοντας το εσπέρας της Μ. Παρασκευής τα θεολογικότατα και κατανυκτικότατα εγκώμια εις τον επιτάφιο του Κυρίου.

Θυσιάστηκε αναμάρτητος ων για μας τους αμαρτωλούς δούλους του. Θανατώθηκε στον σταυρό, με τον τότε ατιμωτικότερο τρόπο θανάτου. Έτσι, Ο ο Χριστός αγίασε το σχήμα του σταυρού. Η ζωή εν τάφω κατετέθης Χριστέ, και Αγγέλων στρατιαί εξεπλήττοντο, συγκατάβασιν δοξάζουσαι την σην (αρχή 1ης στάσης).

Άξιόν εστι μεγαλύνειν σέ τον Ζωοδότην, τον εν τω Σταυρώ τας χείρας εκτείνοντα, και συντρίψαντα το κράτος του εχθρού (αρχή 2ας στάσης).

Αι γενεαί πάσαι, ύμνον τη Ταφή σου προσφέρουσι Χριστέ μου. Καθελών του ξύλου ,ο Αριμαθαίας, εν τάφω σε κηδεύει. (Αρχή 3ης στάσης).

Οι καρδιές κτυπούν αλλοιώτικα και ο νους αναπέμπει αίνους και δοξολογίες προς τον σταυρωθέντα Θεάνθρωπο Ιησού. Τελειώνει ο επιτάφιος θρήνος με το θεοτοκίον «Ιδείν την του Υιού σου Ανάστασιν Παρθένε, αξίωσον σους δούλους».

Τα μεσάνυκτα του Μ. Σαββάτου προς την Κυριακή του Πάσχα ψάλλουμε το «Δεύτε λάβετε φως...» και το «Χριστός Ανέστη». Οι καρδιές αγάλλονται, το σωτήριον μήνυμα ακούστηκε. Ο Κύριος νίκησε τον θάνατο και τον μισάνθρωπο διάβολο για εμάς τους δούλους του. Χάρισε σε όλους μας τον παράδεισο. Βαδίζουμε τον δρόμο της σωτηρίας...

Μυργιώτης Παναγιώτης
Μαθηματικός